

בנינו לבינה

דבורה זגורי // צילום: אביטל אונגר

בעולם שמשנתנה בקצב מסחרר, שבו זוגיות נתפסת לעיתים כמוסד מיושן וארכאי, אילן והילה יפרח פועלים כבר עשור וחצי כדי להוביל זוגות למציאות אחרת. לכבוד ט"ו באב הם משתפים בחשיבותו הקריטית של המרחב הזוגי, בקשר שבין תשוקה ובין ביטחון, במודלים שונים של זוגיות וביכולת של בני זוג לצמוח, לגדול ולהתפתח, ביחד ולחוד

ב

ועת אוויר בלתי נראית דחוסה בין הכיסא שעליו יושב אילן ובין הכורסה

שעליה נשענת הילה בנוחות. היא מדברת על המרחב שביניהם ומורה באצבעה לכיוונה של הבועה השקופה והסמויה. לב ליבו של הקשר בין איש לאישה, אומרים שניהם, טמון במרחב החמקמק והערטילאי הזה.

"מה קורה בינינו?" היא שאלת השאלות שאילן והילה יפרח מנסים להציב במרכז ההסתכלות הזוגית של כל אחד ואחת. כבר 15 שנה שהם פועלים בתחום ההנחיה והטיפול הזוגי, ודורשים גם מעצמם לענות בכל בוקר תשובה כנה ומשקפת על אודות המרווח ההפכפך הזה שביניהם. "מרחב זוגי". כך הם יכנו אותו לאורך הריאיון.

אני. אתה. אנחנו.

אנחנו נפגשים בביתם שבמושב בית מאיר הפסטורלי. הגינה פורחת, הערסלים שלווים ומיץ הסלק שמונח על השולחן אדום ומרענן. שנים ארוכות גרו אילן (47) והילה (49) בקיבוץ בית רימון שבגליל, שם בנו את ביתם, גידלו את ילדיהם, ופיתחו את עצמם כמטפלים זוגיים ומנחי סדנאות. לפני כשנה וחצי ביקשו השניים שינוי ועברו במפתיע למושב שבהרי ירושלים, בקרוב הם מתכוונים לנדוד שוב ולהתמקם מחדש ביישוב נחושה. "רצינו לצאת קצת מהשגרה שהיינו שרויים בה, להתקרב לעוד מקורות לימוד וניקה ולמקום העבודה שלנו ברמות שפירא", הם אומרים, ומסיפוריהם השונים אני מגלה שהרפתקאות הן ככל הנראה דרך חיים עבורם. רק לאחרונה חזרו מצעידה זוגית ומתמשכת של שבועיים בשביל ישראל. הם מספרים בהומור ובחיוך על

ההליכה, הלינה בשטח, הדיבור המשותף והארוחות המאולתרות. הם משדרים חיות של זוג צעיר אולם הם נשואים 25 שנים והורים לשישה ילדים. את דרכם המקצועית התחילו בתחום החינוך. הילה הייתה מחנכת בתיכון ואילן במכינה קדם צבאית. עם הזמן למדו שניהם טיפול זוגי ומשפחתי ב'תלם' ובהמשך השתלמו גם בשיטת 'אימגו', 'תרפיית המפגש', וקיבלו הכשרה ב'טיפול זוגי מבוסס מובחנות'.

כבר עשור וחצי שהם מתמחים בטיפול זוגי, בהכשרת וליווי מנחים

"זוגיות היא לא רק מה הגבר צריך או מה האישה צריכה, אלא למה המרחב הזוגי זקוק עכשיו. לדוגמה אם בקשר זוגי מסוים יש הרבה ביטחון והרגלים יציבים, אולי המרחב מבקש קצת לשבור הרגלים, לחזק מרכיבים של תשוקה, אולי אתה הנאה?"

ובהדרת זוגות. הם הפכו למרצים מבוקשים בתחום, מעבירים סדנאות בנושא בשיתוף 'מכון ליברמן', ואפילו הוציאו יחד ספר בשם 'תרגילים בחיבור'. למפעל החיים שלהם הם קוראים 'פנים בפנים', שם המשקף את מהות הראייה הזוגית שלהם. המושג השגור ביותר בפייהם, שהוא הבסיס לתורתם הזוגית, הוא אותו "מרחב זוגי" חמקמק. השניים מדברים עליו ומתארים ישות נפרדת העומדת בפני עצמה ומלווה כל זוג נשוי.

אני מהדור שדיבור על "מרחב וירטואלי" כזה מזכיר לו את הטמגוצ'י, יצור פלסטיק סיני משנות התשעים שהיה זקוק ל"אוכל" כדי לשרוד והיה מצפצף ומתריע אם לא "מאכילים" אותו. אילן: "במידה מסוימת המרחב הזוגי הוא כמו הטמגוצ'י וצריך להתייחס אליו בנפרד. זוגיות היא לא רק מה הגבר צריך או מה האישה צריכה, אלא למה המרחב זקוק עכשיו. לדוגמה אם בקשר זוגי מסוים יש הרבה ביטחון והרגלים יציבים, אולי המרחב מבקש קצת לשבור הרגלים, לחזק מרכיבים של תשוקה, של הנאה? אולי הקשר צריך עכשיו קלילות, אולי אני צריך להביא את עצמי בצורה אמיצה יותר?" הילה: "המרחב בינינו הוא יצור חי שנמצא פה כל הזמן. צריך להיות

◀ תפיסת המרחב הזוגי כגורם מרכזי בבית מפנה את תשומת הלב לדינמיקה שבין בני הזוג אילוסטרציה

ערים למרחב הזה. מה יש בינינו? בינינו עכשיו שעמום? בינינו עכשיו צחוקים? וחשוב מאוד גם לדעת שיש לנו יכולת השפעה עליו. "המרחב הזוגי הוא האוויר שבינינו, השכינה. ההבנה שיש מרחב זוגי היא לא רק שינוי סמנטי אלא שינוי זוויתי", מדייקת הילה. "תפיסת המרחב כגורם מרכזי בבית מפנה את תשומת הלב לדינמיקה שבין בני הזוג בנושא המשמעותי שבו חשוב להתמקד. השאלה המעניינת בבית היא לא מי צודק או מה הוא עשה בשבילי אלא מה קורה בינינו. "כאשר יישאלו בני זוג בנפרד על המצב של המרחב ביניהם הם יענו בדרך כלל תשובות זהות", מגלה הילה. "ובגלל שאין מחלוקת על המרחב הזוגי - פה טמון הפתח

הילה

"המרחב בינינו הוא יצור חי שנמצא פה כל הזמן. צריך להיות ערים אליו. מה יש בינינו? בינינו עכשיו שעמום? בינינו עכשיו צחוקים? וחשוב מאוד גם לדעת שיש לנו יכולת השפעה עליו. השאלה המעניינת בבית היא לא מי צודק אלא מה קורה בינינו"

המשמעותי לעבודה זוגית". אילן מוסיף כי המרחב הזוגי הוא מקור כוח והעבודה עליו מתגמלת. "יש בו התפתחות ונוכחות ועבודה על 'השרירים התפוסים' בתקשורת בינינו, יש בו צחוק, הנאה, עונג, למידה. זה משאב אנרגיה, ובכלל הקשר הזוגי הוא המשאב הכי גדול בעולם". ההבנה שהמרחב הזוגי הוא תחנת אנרגיה עצומה, שהכל יכול לקרות בה, היא משמחת אבל גם קצת מייאשת, היא נותנת תחושה של "סיירת מטכ"ל" שרק זוג שיש לו יכולות ורבליות מאוד גבוהות וכלים של מיטיבי לכת יכול להגיע אליה, לא? הילה: "המרחב הוא לא רק מה אין בו. צריך לעצור ולשים לב מה יש בו: מתנות, איכויות שלנו. אנחנו צריכים

או
מארגנת
תיק לידה
ברגע
שלפני
האחרון...?

«
אורזת
חצי בית
במזוודה,
ליתר
ביטחון?

לכן את בוחרת
ללדת במקום הנכון

בזכות המקצוענות הרפואית

נבחרת מנצחת של רופאים מומחים
ואחיות מקצועיות עם נשמה לשירותך

בגלל השירות V.I.P

אירוח בסטנדרט גבוה
ארוחות שף, אקסטרות ופינוקים

בשביל השקט נפשי

מנוחה מוחלטת עם 3 לילות לפחות
וערכה יוקרתית לשחרור התינוק

«
אמא
הלב שלך יודע
מה הכי טוב

***5571**

אנחנו כאן בשבילך!
054-660-1993
www.mymc.co.il

מרכז רפואי
מעייני השוּעָה

מסוּח של ר"ר משה רוטשילד ר"ל
מספר טלפון: 054-660-1993
מקצוענים עם נשמה

אילן

“בדור שלנו אין אופציה
אחרת. או זוגיות גבוהה
או שזה לא יחזיק. זה
דומה למה שאמר הרב
קוק שהכפירה הכריחה
את המפגש שלנו עם
הקב"ה להיות אחר,
משמעותי מאוד”

הפרמטר השלישי שהזוג יפרח
מונים נקרא: שותפות מעשית. הוא
נוגע לפרקטיקה של החיים, לצורת
ההתנהלות היום יומית, לקבלת
החלטות, להכלה של שוני ולפתירת
קונפליקטים. “מדובר בפרמטר עצום
וקריטי, בייחוד בשנים של גידול
הילדים, שמנקז הרבה איכויות והוא
ממש מיומנות זוגית”, אומר אילן.
הילה: “בעבודה שלנו עם עצמנו
ועם זוגות ותלמידים אנחנו לומדים
להתבונן על המרחב הזוגי, להכיר
בפרמטרים שחזקים כעת ובפרמטרים
שהמרחב צריך בהם חיזוק.
הפרמטרים הם מנעד. זה לא שיש
ביטחון או אין ביטחון, יש רצף. גם
אין היררכיה. אין פרמטר אחד שהוא
חשוב יותר. בכל זוגיות הפרמטרים
מקבלים תיעודף אחר ומשתנים עם
השנים ועם השלבים בזוגיות”.

שני הפרמטרים האחרונים הם:
הצד הרגשי, שנוגע ליכולת לשתף,
לחלוק ולדבר על צרכים רגשיים;
והצד הרוחני - שנוגע לשיח
אינטלקטואלי, יצירת משמעות,
חזון משותף והתפתחות.
“בואי נעשה את זה רגע כאן”,
מציע אילן להילה. השניים קוטעים
את הריאיון ועושים תרגיל מקוצר
של שיתוף בתחושות. “איזה פרמטר
היית רוצה עכשיו שיתחזק בקשר
בינינו?” הם שואלים זה את זה. הילה
משתפת ברצון להגדיל את הצד
הרוחני, בעוד אילן מעוניין לחזק את
מרכיב התשוקה, כלומר את הזרימה,
התנועה והצחוק שביניהם.
אפשר להגיד שיש הבדלים בין
גברים לנשים בעניין זה? שגברים
יעדיפו לחזק פרמטר מעשי ונשים
יעדיפו לחזק פרמטר רגשי?

טובה על עצמנו. “יש לנו המון,
ואנחנו צריכים להבין איך הגענו לזה,
מה המיומנויות שיש לנו”.
“בעיניי באמת יש כאן אלמנט
של סירת”, אילן מביע עמדה
שונה. “אבל בדור שלנו אין אופציה
אחרת. או זוגיות גבוהה או שזה
לא יחזיק. אני אגיד דוגרי, אם יש
זוגות שמחזיק אותם ה'שלוש בית',
מעולה, שיחזיקו. שיחמיאו חמש
פעמים ביום, שיקנה לה פרחים, כל
מה שעובד להם. אבל זה דומה למה
שאמר הרב קוק שהכפירה הכריחה
את המפגש שלנו עם הקב"ה להיות
אחר, משמעותי מאוד. אין היום
אופציה לדתיות ישנה. אותו דבר
לגבי זוגיות: או שאנחנו רוצים
להיות בה או שלא”.

בין ביטחון לתשוקה

אילן והילה פורסים בפניי מודל
של הפסיכולוג יצחק מנדלבאום,
המונה חמישה פרמטרים מהם
המרחב הזוגי ניזון. הראשונים
שבהם, איך לא, הם ביטחון
ותשוקה.

“פרמטר כמו ביטחון הוא קריטי
בתחילת הקשר”, אומר אילן.
“ההרגשה שיש יציבות, הידיעה
שאנחנו פה בשביל להישאר. גם
בשלבים אחרים בחיים הצורך
בביטחון צף ועולה. יש שלב שאנחנו
קוראים לו משבר המחויבות ובו
הדברים שהזוגיות שלנו נשענה
עליהם כמו הילדים, כבר לא דורשים
כל כך הרבה משאבים, ושוב צריך
לחזק את הביטחון”.
אילן מצייין שהרבה פעמים זוגות
שמרכיב הביטחון אצלם חזק,
מוצאים שהפרמטר השני, של
התשוקה והזרימה, קיים פחות.
“יותר מזה”, הוא אומר, “התשוקה
היא הדבר הראשון שבדקים
בדייטים, אבל בפועל בחיים היא
הרכיב שמזניחים ראשון. למה?
כי התשוקה נתפסת כאקסטררה.
קצפת של החיים”.

לשאול את עצמנו מאיפה יש לנו
תקשורת טובה? למה כל כך זורם
לנו עם הילדים? לפעמים כתבה כמו
זאת יכולה לתת תחושה שהסף כל
כך גבוה, שכל מה שיש לנו בזוגיות
באמת לא נראה שווה. אבל זה לא
נכון”. הילה דורשת שנסתכל בעין

◀ הפכו למרצים
מבוקשים בתחום.
אילן והילה בעבודה
עם קבוצות
צילום: 'פנים בפנים'

אמא

אילן

"עם הזמן מתפתח בין בני זוג חוזה דמיוני לגמרי שנועד לשמר את הקיים ולהימנע מטלטלות. הבעיה היא שכאשר נמנעים מטלטלות אפשר להפסיד את עצמנו או את בן הזוג. בסוף המטרה שלנו היא לבנות זוגיות שיש בה חופש, מחויבות, התפתחות אישית וזוגית"

כל 'שנות התפעול' האלו, מה יקרה כשנוציא אותה? תוהה אילן ומסביר כי המערכת הזוגית זולגת בשנים הללו אל מצב שהוא מעין סטטוס קוו שבו בני הזוג נמנעים משינוי ומהתפתחות אישית, לעיתים תוך צמצום עצמי, כדי לא לטלטל את הבית ואת מערכת היחסים ביניהם.

אבל הבטיחו לנו שזוגיות מגדלת אותי ולא מקטינה אותי.

"איך שהוא, עם הזמן, מתפתח בין בני זוג חוזה אי השתנות, שהוא דמיוני לגמרי ונועד לשמר את הקיים ולהימנע מטלטלות. הבעיה היא שכאשר נמנעים מטלטלות אפשר להפסיד את עצמנו או את בן הזוג. בסוף המטרה שלנו היא לא רק לשמר מצב אלא לבנות זוגיות שיש בה גם חופש, מחויבות, התפתחות אישית וזוגית."

זה אומר שבכל רגע נתון הכל בר שינוי אצל בן הזוג?

הילה: "כשמוותרים על הניסיון להחזיק את בן הזוג ואת עצמנו במקום, כשמוכנים לגדול ולהשתנות כל הזמן - הדבר היחיד שמעניין אותנו ושרלוונטי לקשר הוא המרחב הזוגי. איך נראה המרחב בינינו? מה יש בפוטנציאל שלו? מה יכול להתפתח שם?"

"אז גם נפערים פערים, נולדים קונפליקטים ומתחילים מאבקי כוח גלויים וסמויים. כל אחד מושך לכיוון שלו. אבל זה שלב קריטי של בניית הזוגיות", מדגיש אילן. "המעבר מזוגיות רומנטית לזוגיות מודעת".

מרגע השבירה מתחיל כל זוג לבנות את המודל הזוגי שישירת אותו בהמשך הדרך. "יש כמה אפשרויות וצורות שזוגיות יכולה לתפוס", אומר אילן ומציג בפניי את המודל הראשון: "עיגול בתוך עיגול, הוא מצב שבו אחד מבני הזוג 'בולע' את השני, שמרגיש נבלע ומוותר. "המודל השני נקרא 'עיגול ליד עיגול' ובו יש בין בני הזוג חלוקת תפקידים הוגנת ושותפות במטלות הבית אבל העולם הפנימי, הרגשות הכמוסים, הכמיהות והכאבים, נשארים אצל כל אחד בקופסה פנימית. זאת השיטה הכי קלה להשתיק מתחים ולהעלים קונפליקטים, אבל הזוגיות הופכת למשעממת ולא מתגמלת. לאט לאט מתהווים גירושין רגשיים ושיכולים בקלות להפוך לגירושין

מזוגיות רומנטית לזוגיות מודעת

זוגיות היא בבחינת ריצה למרחקים ארוכים. יש בה שלבי התפתחות שונים הדורשים מתאפיינת בתחושה חזקה של הרמוניה, קרבה וטשטוש הבדלים. "גן עדן סימביוטי" מכנה אילן את צעדיה הראשונים של האהבה הזוגית. התחושה הדומיננטית בשלב הזה, לדבריו, היא ש"אנחנו לא צריכים כלום חוץ מלהיות יחד. אין 'שלי' או 'שלך', רק 'שלנו'."

"בהמשך הדרך כל אחד מבני הזוג נזכר, ובצדק, שהוא הגיע לקשר מצויד באוצרות משלו, מביתו. נוצר סוג של הבדלה. אפילו מתחיל דיבור כמו 'איך קניתי חתול בשק? מה עבר עליי? מה חשבתי לעצמי?'" מתאר אילן ומוסיף כי מדובר בשלב של אבל ממשי על אובדן האהבה ושבירת האידיליה.

יכולה להגיד: אני לא צריכה עכשיו צמיד יקר, או זמן במסעדה. אני צריכה שתיקח את הילדים לגן ותיתן לי לישון. או: אני צריכה עזרה בבית ואתה מביא לי פרחים. בעשרים דקות שהסתובבת למצוא פרחים היית יכול לקלח את הילדים וזה היה משמח אותי יותר".

אני מנצלת את הדוגמה של הילה כדי לברר איך צולחים את הקושי של תחזוק זוגיות בשנים הקריטיות של גידול הילדים, שבהן היום יום רצוף במטלות בלתי נגמרות. היא מפתיעה אותי ואומרת כי דווקא אז החשיבה לטווח ארוך היא קריטית. "השאלה היא לא רק איך מוצאים את הזמן עכשיו אלא איך שמים לב למה שיהיה איתנו בעתיד", היא אומרת. "כשאנחנו עובדים נכון בזוגיות אנחנו בונים את 'הפנסיה הזוגית' שלנו. איך בונים פנסיה? צריך להפריש זמן נוכחות ולא להזניח את הביחד. מה שנשים בקופת החיסכון הזוגי בשנים הראשונות ישליך על מה שיקרה לנו בשלבים המתקדמים שלה".

את השנים הלא מעטות של גידול ילדים קטנים ותפעול הבית, מכנים הזוג יפרח "שלב שיתוף הצרכים", שבו מרכז הזוגיות הוא המפעל הביתי המשותף. "אם נכניס את הזוגיות לבידם במשך

◀ הרבה פעמים קונפליקט זוגי נובע לשאלה: מה נחשב להשקיע בזוגיות שלנו? הזוג יפרח מבקשים לברר ולפתור קונפליקטים צילום: איציק פרידמן

הילה

"כשאנחנו עובדים נכון בזוגיות אנחנו בונים את 'הפנסיה הזוגית' שלנו. מה שנשים בקופת החיסכון הזוגי בשנים הראשונות ישליך על מה שיקרה לנו בשלבים המתקדמים שלה"

המונח המוכר: שפות של אהבה. "יש שפה של דיבור ממש, יש שפה של בילוי זמן איכות יחד, יש שפה של דיבור דרך מגע, יש שפה של הפתעה - מתנות ומחוות קטנות שמעצימות את הרומנטיקה בקשר".

השוני בשפות ובחשיבות שכל אחד מבני הזוג נותן לכל אחד מהפרמטרים, יכול ליצור הרבה פערים ו"קצרים" בתקשורת. מה עושים?

"אני מזמינה זוגות לחשוב יחד איך יוצרים מרחב שבו יהיה גם מה שחשוב לו וגם מה שחשוב לה. איך בונים מודעות לקיומן של שפות ופערים והיכרות עם השפה של השני".

חוזה אי השתנות

שפות האהבה וביטויי האהבה משתנים לאורך חיי הנישואין, מדגישה הילה. כשיש ילדים קטנים למשל, וחיי היום יום עמוסים, השפה המעשית חשובה. "אישה

"נראה לי שכן", אומר אילן. הילה מבקשת להתייחס לפער בין בני הזוג, ללא קשר למגדר. "כל אחד מבני הזוג מרגיש את הזוגיות דרך פרמטר אחר", היא אומרת. "הרבה פעמים קונפליקט זוגי נובע לשאלה: מה נחשב להשקיע בזוגיות שלנו? האם רק לשבת ולדבר על מהות העולם זו השקעה?"

בהקשר זה הילה מזכירה את

את מרגישה שמשהו בחייך צריך להשתנות?
שעכשיו הזמן לצמוח למי שנועדת להיות?

**הרשמה
מוקדמת
בהנחה**
עד ט' באב
(12.8.22)

ראויה

מנחות לאמנות כתרפיה

הכשרה שנתית על פי גישת ציור פנימי

התכנית מיועדת לאמנות, מטפלות, יועצות

ואהבות אמנות עם תודעה צומחת

שעכשו הזמן שלהן לצמוח למי שנועדו להיות

• ימי ג', ירושלים •

מסע שחרור בצבע, באהבה לבניית תודעת ראויה

בסיומה את יוצאת באומץ, כלים וביטחון עם סדנת דגל יחודית שלך

בהנחיית רות ונטורה

מוכר לשנת שבתון

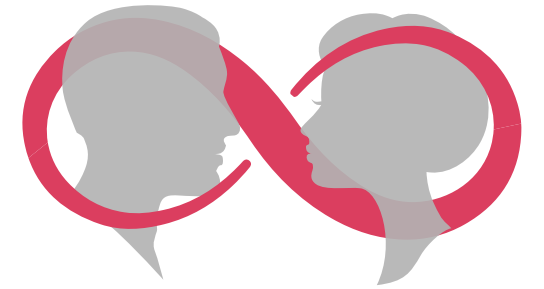

לבדיקת התאמה וקביעת ראיון < 058.7653235 ✉ rutventura@gmail.com

את ראויה להשפיע יותר

**"העולם אומר שהקשר
הזוגי הוא סופי, שההרגל
משעמם ואילו 'העולם'
חי ומתפתח. אנחנו רוצים
להגיד הפוך: הקשר הוא
אינסופי, הוא לא יציב, הוא
פגיע, הוא לא 'בכיס שלך'
והוא מזמין הרבה עבודה
ומובחנות"**

◀ מבנה זוגי
שמאפשר לשני
בני הזוג להתפתח
ולגדול יחד ובנפרד
אילוסטרציה

רשמיים, כשהמשימות המשותפות נגמרות, כשהילדים גדלים. המבנה השלישי כולל שני עיגולים עצמאיים ומרחב משותף חופף. "זה המבנה שהרבה פעמים מדברים עליו בעולם הייעוץ והטיפול הזוגי. אבל זו פשרה כואבת", אומר אילן. "צריך לבלוע בה צפרדעים, להגיד לעצמך: ככה זה זוגיות, כל אחד בתורו יסבול קצת, או: פעם תורי להצטמצם ופעם תורו. לפעמים אחד מבני הזוג או שניהם מרגישים גדולים יותר בחוץ, כשהם יוצאים אל העולם, ואילו כשהם חוזרים הביתה הם מרגישים צורך להתכווץ בשביל הזוגיות והמשפחה.

"אנחנו קראנו למפעל החיים שלנו 'פנים בפנים' כי זו צורת העיגולים המיטבית שאנו מאמינים בה. על פי סיפור הבריאה לאחר שאדם וחווה נוסרו זה מזה הם יכולים לעמוד זה מול זה, פנים בפנים, ולהיות כל אחד עיגול שלם,

◀ פתח מילוט או תחנת תדלוק?
המסכים הם רק מקרה בוחר אילוסטרציה

אבל יש אוויר משותף ביניהם. אם נצייר את הצורה הזו בעיגולים היא תיראה כמו הסימן 'אינסוף', וככל שהעיגול של כל אחד מבני הזוג גדול יותר, לצירוף של ה'שמונה' תהיה תנופה רחבה יותר." אנחנו יוצאים אל מחוץ לבית, שם ממוקמת הקליניקה הנעימה של אילן והילה ובמרכזו מוצב שולחן עץ בצורה זו בדיוק: שני עיגולים מחוברים. "תלמידים שלנו בנו לנו אותו במיוחד", הם אומרים בחיוך רחב. "שולחן האינסוף שזוגיות יכולה להיות".

דור המסכים

לקראת סיום הריאיון אני מבקשת לגעת באחד השינויים המהותיים שידעה האנושות בעשורים האחרונים: כניסת מכשירי הטלפון הניידים החכמים לכל בית. הכלי הקטן והדומיננטי מאתגר את הזוגיות ואת הזמינות לקשר באופנים שונים מאלו שהכרנו וידענו עד היום.

"אפשר לראות את המציאות המפחידה, לדבר על נתונים מדאיגים ומגמה שלילית, ואפשר גם להסתכל על המסכים באופן אחר", מציעה הילה, "ולשאל אם הם פתח מילוט או תחנת תדלוק.

"פתח מילוט הוא משהו שאני בורחת אליו לא בשביל להיטען אלא בשביל להימלט. אלו יכולים להיות מסכים, זו יכולה להיות עבודה, ילדים, חומרים ממכרים. גם משפחת המוצא יכולה להיות פתח

מילוט. גם קבוצת ריצה ואפילו תפילות. אבל אותו פתח מילוט יכול להיות גם תחנת תדלוק אישית וזוגית", מסבירה הילה. "אדם קרוב אצל עצמו ורק את יודעת מתי אותה קבוצת נשים היא תדלוק ומתי היא מילוט. אפילו באותו מקום יכולים לשבת אנשים שבשבילים האירוע הוא פתח מילוט ואנשים אחרים שעבורם מדובר בתחנת תדלוק".

אילן נזכר בקבוצת חברים שאיתם היה נפגש פעם. "קבוצה נהדרת. קראנו לה 'שקשוקה מרגז' ובכל פעם הייתי שואל את עצמי אם אני הולך כי אני נמלט ממשהו. אולי אני לא יכול לשתף בבית במשהו שמטריד אותי? "סימן משמעותי נוסף הוא איך אני חוזר מה'שקשוקה מרגז'", הוא אומר ומבקש שכל אחד ייקח את השאלה הזו לחייו האישיים ולקבוצות החברים שלו. "האם אני חוזר יותר קרוב להילה או יותר רחוק ממנה? אני גם שואל את עצמי עד כמה מפחיד לפגוש את הזוגיות שלנו במלוואה".

העולם מציף אותנו באפשרויות של רכישה, של היכרות, של התפתחות, של התחדשות. המציאות הווירטואלית היא אינסופית, בעוד המציאות שלנו סופית בהרבה. איך זה משפיע על הזוגיות שלנו?

אילן: "העולם אומר שהקשר הזוגי הוא סופי, שההרגל משעמם ואילו 'העולם' חי ומתפתח. ואנחנו רוצים להגיד הפוך: הקשר הוא אינסופי, הוא לא יציב, הוא פגיע, הוא לא 'בכיס שלך'. אנחנו לא קולטים שהשעמום הוא משהו שאנחנו יוצרים כהגנה: משעמם זה בטוח".

מנגד, אומר אילן, אי אפשר לצפות שקשר זוגי מצמיח יגיע ללא יגיעה. "קשר אינסופי הוא באמת 'מוצר גבוה' שמזמין הרבה עבודה ומובחנות".

הילה: "אם אני תופסת את עצמי כבנאדם עובד - אני עובדת. עם עצמי, עם אמא שלי, עם הילדים וגם בזוגיות. יהודי עובד כל החיים". ■